

Љиљана Ћуић

Црвенкапа

Једино дете оца и мајке
Главни је јунак чувене бајке
Она пође баби у посету
То је радост маломе детету
Мајка рече кроз шуму се пази
Стазом иди са ње не силази
Док се она по шуми кретала
За цвећем је са стазе скретала
Кад је виде шумски вук лукави
Он одлучи да и њу превари
Где си пошла мала девојчице
На крај шуме код моје бакице
Три ћу пута на врата куцнути
Бака спава куцање ће чути
Вук потрча пречицом кроз шуму
Сигуран је у своје науму
Он покуца на врата три пута
И бака га тад пусти унутра
Прогута је та вучина стара
Леже и он ко да се одмара
Пуних руку колача и цвећа
Радост баби жели да увећа

Крај кревета стаде зачуђена
Изгледом је бабиним збуњена
Збуњују је и руке и очи
А вук вреба да и на њу скочи
Што су теби сад велики зуби
Зли вук тада стрпљење изгуби
Не сачека ни два три минута
Црвенкапу та неман прогута
Дрвосече туда пролазиле
Бабе нема одмах опазиле
А вук спава у њеном кревету
Па смислише и вуку освету
Распорише трбушчину вуку
Извадише бабу и унуку
Камењем му стомак напунише
У јаму га дубоку бацише.